

18. A próféta ajándéka

A próféta ajándéka a Szentlélek egyik ajándéka. Ez az ajándék a maradék egyház ismertetőjele, ami E. G. White szolgálatában nyilvánult meg. Mivel Isten hársai az igazság állandó, irányadó forrásai, amelyek az egyházat vigasztalják, vezetnek, tanítják és eligazítják. Nyilvánvalóvá teszik, hogy a Biblia az a szerműve, amellyel minden tanítást és tapasztalatot meg kell vizsgálni. (Jés 2:28-29; ApCsel 2:14-21; Zsid 1:1-3; Jel 12:17; 19:10)

Jáda király, Jásaf, le volt sötét. Az ellenség csapatai kárhoztak. A helyzet kilátástalan volt. "Én... Jásaf... az Urat kezdő keresni, és hirdete az egész Jáda országban bűnt." (2Krn 20:3) A nép az ártatlanságot a templomba, hogy irgalomért és szabadulást kérjenek az árhoz.

Amikor Jásaf az imádkozást vezette, kérte Istent, válogassa meg a kárhozókat. "Gy kárhozókat: "Nem te vagy-e egyedül Isten a mennyben, aki uralkodik a pogányok minden országán? A te kezében van az erő és hatalom, és senki nincsen, aki ellened megállhatna" (6. v.). Isten nem vonta meg kárhozóit az évszázadban? Nem adta ezt az országot választott népnek? Jásaf -gy eszedett: "h, mi Istenünk, nem ártóled meg őket? Mert nincsen mibennünk erő... Nem tudjuk, mit cselekedjünk, hanem csak terejednek a mi szemünk" (12. v.).

Amikor egész Jáda ott állt az árhoz, egy Jahziel nevű ember felállt. Ázzenete bűnt és eligazítást vitt a megrettent népek. "Gy szót: "Ne féljtek... mert nem ti harcoltok velük, hanem az Isten... álljatok vesztig, és álljatok az árhoz szabadulást... mert az árhoz veletek lesz" (15-17. v.). Reggel Jásaf király -gy szót csapataihoz: "Értés az árhoz, a ti Istenetekben, és megerősítették; bűnt az ő prófétaiban, és szerencsések lesztek!" (20. v.).[1]

A király annyira hitt Jahzielnek, ennek az alig ismert próféta, hogy harcosok helyett az Urat és a szentség szövegét dicsőítő kárhozókat állított a frontvonalba. Amikor a hit öneke betöltötte a levegőt, az árhoz cselekedett, és szövegét a Jáda ellen szöveghez seregeket. Olyan nagy volt az árhoz, hogy az ellenség kárhozója "Én senki sem menekült meg" (24. v.).

Jahziel Isten szövegét volt e kárhozó alkalommal.

A prófétaik fontos szerepet játszottak mind az Ős-, mind az Újtestamentumi időkben. De megszűnt-e a prófétaíráis működése a bibliai kánon leírásával? Hogy megtaláljuk erre a kérdésre a választ, kénytelen nyomon a prófétaikus történelmet!

Á

A prófétaig a bibliai időkben

Bár a bűn vágot vetett az

Isten ember közötti kapcsolatoknak (Ésa 59:2), Isten nem szüntette meg az emberisággal való bensőságes viszonyt, hanem az Isten ember kapcsolatának módjait alakította ki. Bár törvénstörő, intő Ős feddő Őzeneteit a prófétaikon keresztül káldte.[2]

A Szent-írás szerint

próféta az, aki Őzeneteket kap Istentől, Ős azok értelmét káldli Isten népevel".[3] A prófétaik nem saját maguktól prófétaírásnak, hanem mert sohasem ember akaratából származott a prófétaírási szás; hanem a Szentlélektől indítva szállottak az Istennek szent emberei" (2Pt 1:21).

Az Újtestamentumban a próféta

szás általában a háber nébi fordítása. 2Máz 7:1-2 kifejezi ennek jelentését; az Ős azt mondta Máznesnek: "Lásd, olyanná teszek a fíráás előtt, mintha Isten volna. Testvéred, Áron pedig a prófétaid (nébi) lesz. Te mondj el neki mindent, amit Őn parancsolok neked. Testvéred, Áron, megbeszéljen a fíráással" (Őj prot. ford.). Máznes Őgy viszonyult a fírááshoz, mint Isten a népehez. Ahogy Áron káldte Máznes szavait a fíráással, a prófétaik Őgy tolmácsolták Isten szavait a népeknek. A próféta kifejezés tehát a Menny által kiválasztott, Isten Őzenetét káldzó szásvívőt jelöl. A háber nébi gáldás megfelelője a próféta, amelyből a magyar próféta szás is származik.

A "szás", amely a háber roeh

(Ésa 30:10), vagy cházeh (2Sám 24:11; 2Kir 17:13) szás fordítása, szintén a prófétaig ajándékkal felruházott személynél jelöl. A próféta Ős néző - rokonértelmű szavak. A Szent-írás Őgy magyarázza ezt: "És így Isten Izraelben ezt mondta, amikor valaki elment Istent megkérdezni: Jertek, menjünk el a nézőhöz; mert akit most prófétaírásnak neveznek, rokon nézőnek hívják" (1Sám 9:9). A néző elnevezés azt hangsúlyozza, hogy a prófétaik befogadják a mennyei Őzenetet. Isten feltárgta a prófétaírási szeme vagy értelmé előtt azt a tájékozást, amit általuk akart népevel káldlni.

Az Ővek során Isten a

prófétaig ajándékkal felruházott személyeken keresztül nyilatkoztatta ki akaratát népeknek. "És semmit sem cselekszik az Őn Uram, az Ős, mág meg nem jelenti titkát az ő szolgálójának, a prófétaírásnak." (Ám 3:7; v. Zsid 1:1)

A prófétaik aijndok rendeltése az Ősíttestamentumban. Az Ősíttestamentum a Szentlélek aijndokai kizárólagos helyet ad a prófétaiknak. Az egyház számára leghasznosabb szolgálatok felsorolásakor egyszer az első, másodszor a második helyre teszi (Iájd Rám 12:6; 1Kor 12:28; Ef 4:11). Ez arra buzdítja a hívőket, hogy kizárólagosan ezt az aijndokot kovájnják (1Kor 14:1, 39).

Az Ősíttestamentum szerint a prófétaik a kizárólagos feladatokat tartják be:[4]

1. Segítettek az egyház megalapításában. Az egyház felépítését az apostoloknak alapkövön, lávön a szeglető maga Jézus Krisztus" (Ef 2:20-21).

2. Kezdeményezték az egyház missziós-szolgálatát. A Szentlélek a prófétaik által választotta ki Péter és Barnabást első missziós útjukra (ApCsel 13:1-2), és eligazítást adott a misszionáriusok munkaterületére (ApCsel 16: 6-10).

3. Oktatták az egyházat. "Aki prófétaik - mondta Péter -, a gyülekezetet építi." A prófétaik embereknek szólnak, az építésre, intésre és vigasztalásra" (1Kor 14:4, 3). Isten a prófétaikot - az egyház aijndokokkal együtt - azért adta az egyháznak, hogy felkészüljön a hívőket az szolgálat munkájára, Krisztus testének építésére" (Ef 4:12).

4. Egységessé tették, és védtek az egyházat. A prófétaik segítettek elérni a hitnek egységét, és védtek az egyházat a hamis tanításoktól, hogy a hívők ne legyenek zavarban... gyermekek, akiket ide s tova hívny a hamis tanításnak akármilyen szele, az embereknek álnoksága által, a tövelygés ravaszáigához való családokig által" (Ef 4:14).

5. Figyelmeztettek a jövők nehézségeire. Az egyik Ősíttestamentumi próféta figyelmeztette a hívőket, hogy óvatosan járjanak. Az egyház ezért mentőakciót kezdeményezett az óvatos megsegítésére (ApCsel 11:27-30). Más prófétaik pedig figyelmeztették Péter, hogy Jeruzsálemben elfogadják, és bízni bevetik (ApCsel 20:23; 21:4, 10-14).

6. Erősítették a hitet a vitáik idején. Az első egyháztanácsban a Szentlélek irányította az egyházat a

pogányokból lett keresztények a dVÁsságát a röntő vitás kárdás elntásben. Azután a rÁtÁk által a Lélek megerősítette a hÁ-vöket az igaz tantételekben. Miután továbbtájk a tanács dntását az egyház tagjainak, a JÁdás és Silás pedig, maguk is a rÁtÁk lÁvón, sok beszéddel inták az atyfiakat, és megerősíták" (ApCsel 15:32).

Á

A rÁtásig a jÁndoka az utolsó napokban

Sok keresztény azt hiszi, hogy a rÁtásig a jÁndoka megszűnt az apostoli korszak lezárásával. A Biblia azonban kinyilatkoztatja, hogy a vÁgido vesélyeiben az egyháznak a lÁsszen szÁksÁge van a mennyei eligazításra, és bizonyítást tesz arról, hogy az Ótestamentumi idők után is Állandan szÁksÁg van a rÁtásig a jÁndokÁra és a jÁmogatására.

A lelki a jÁndokok folytonossága. A

Biblia sehol sem beszél arról, hogy Isten visszavonja az egyháznak adott lelki a jÁndokokat, mielőtt azok betállenék a lÁjukat, amely PÁl szerint az, hogy eljuttassák az egyházat a hitnek és az Ó megismerésének egysÁgére, a rrett fÁrfiÁsÁgra, a Krisztus teljessÁgével Ákeskedő kornak a rÁkÁre" (Ef 4:13). Mivel az egyház még nem jutott el erre a szintre, most is szÁksÁge van a Lélek Ásszes a jÁndokÁra. Ezek az a jÁndokok, beleértve a rÁtásig a jÁndokÁt is, Krisztus visszajÁvetelÁig Isten nÁpÁnek Áldására szolgÁlnak. Ezért PÁl arra figyelmeztette a hÁ-vöket, hogy a hitet meg ne oltsátok", a hit rÁtÁjÁst meg ne vessétek" (1Thessz 5:19-20), és azt tanácsolta, hogy a hit vÁjnÁjtok a lelki a jÁndokokat, leginkább pedig, hogy a rÁtÁjlatok" (1Kor 14:1).

Ezekben az a jÁndokokban

nem mindig bővelkedett a keresztény egyház. [5] Az apostolok halála után, Kr. u. 300-ig a rÁtÁkat nagy tisztelet Ávezte. [6] De az egyház lelki hanyatlása és az ebből eredő hitehagyás (lÁsd a 13. fejezetben) a Lélek jelenlétének és a jÁndokainak csÁkkenéséhez vezetett. Ugyanakkor a hamis rÁtÁk megrendítették a rÁtásig a jÁndoka iránti bizalmat. [7]

Az egyház történelem

bizonyos szakaszaiban a rÁtásig kisebb mÁrtókú megnyilvánulása nem jelenti azt, hogy Isten ezt az a jÁndokot vÁglegesen visszavonta. A Biblia jelése szerint a vÁg kÁzeledtével ez az a jÁndok jelen lesz, hogy ÁtsegÁtse az egyházat a nehÁz időkÁn. Sőt a Biblia azt is kijelenti, hogy ennek az a jÁndoknak a tevÁkenysÁge megnö.

A rÁtásig

a jÁndoka kÁzvetlenül a mÁsodik advent előtt. Isten Keresztelő JÁnosnak a rÁt adta a rÁtásig a jÁndokÁt, hogy meghirdesse Krisztus első adventjét. Isten nekÁnk is megÁgÁrte a rÁtásig a jÁndokÁt, amely segÁt a mÁsodik advent hirdetésében, hogy mindenkinek alkalma legyen felÁszÁlni a MegvÁltÁval valÁ

találkozásra.

Tápany, hogy Krisztus

emléktést tesz hamis próféták fellépéséről, mint eljövetele küzveltségnek egyik jeléről (Mt 24:11, 24). Ha a vég idején nem lennének igaz próféták, Krisztus mindenkitől átvolt volna, aki azt állítja, hogy megkapta ezt az ajándékot. A hamis prófétákra való figyelmeztetés azt jelenti, hogy igaz próféták is lesznek.

Jáel prófeta

megjövendülte, hogy küzvetlenül Krisztus visszajövetele előtt a prófetaság ajándéka kálla legesen kiírad. Ezt mondta: "Ézzen az után, hogy kiíntám Lelkemet minden testre, és prófétáknak a ti fiaitok és leányaitok; véneitek álmokat álmognak; ifjaitok pedig látomásokat íjtnak. Sőt még a szolgálókra és szolgálóleányokra is kiíntám azokban a napokban az én Lelkemet. Ézen csodajeleket mutatok az égen és a földön; vért, tétzet és stószlopokat. A Nap sítátsággá válik, a Hold pedig vérré, minekelőtte eljő az árnak nagy és rettenetes napja" (Jáel 2:28-31).

Az első pánkásd tanja

volt a lélek rendkélí megnyilatkozásának. Jáel prófeta íjt idéve, Páter rámutatott, hogy ilyen áldásokat ágrt Isten (ApCsel 2:2-21). Feltehetők azonban a kérdést: Vajon Jáel prófeta íja egyszer s mindenkorra beteljesedett-e pánkásdkor, vagy lesz még egy más, még nagyobb megvalásulása is? Semmi nem bizonyítja, hogy a jelenségek a Napban, a Holdban, amelyekről Jáel beszélt, megelőzte vagy küvette a léleknek azt a kiíradását. Ezek a jelenségek csak szájadokkal később küvetkeztek be (lásd e künyv 24. fejezetét).

Pánkásd tehát a lélek

második advent előtti teljes megnyilvánulásának előze volt. Mint Palesztinban a korai eső, amely ősszel, révíddel a veteményezés után esett, a Szentlélek pánkásdi kiíradásával megkezdődött a lélek adományozása. Jáel prófeta íjnak teljes és végső megvalásulása olyan, mint a késői eső, amely ősszel esve, megörlelte a gabonát (Jáel 2:23). Hasonlákppen, Isten Lelkének végső kiíradása küzvetlenül a második advent előtt tártnik meg, azután, hogy beteljesednek a megjövendült jelek a Napban, a Holdban és a csillagokban (vél. Mt 24:29; Jel 6:12-17; Jáel 2:31). Miként a késői eső, a léleknek ez a végső kiíradása megörleli a föld termést (Mt 13:30, 39), és éz mindaz, aki az árnak nevét há-vja segátságálla, megmenekélla" (Jáel 2:32).

A prófetaság

ajándéka a maradék egyházban. A Jelenések 12. fejezete két nagyobb áldézi időszakot ívendül. Az első alatt, amely Kr. u. 538-tól 1798-ig tartott (Jel 12:6, 14; lásd e künyv 12. fejezetét), a húséges há-vök kegyetlen áldézt szenvedtek. Küzvetlenül a második advent előtt Sítán ismát títadni fogja "Éz az ő (asszony) magyájból valókat", a maradék egyházat, amely nem tít meg Krisztus iránti húséget. A Jelenések künyve ágy jellemzi a maradékot alkotás húséges há-vöket, hogy ők "Éz Isten parancsolatainak megörzői", és "Ézakiknál vala a Jázus Krisztus bizonyásítátele" (Jel 12:17).

Az angyal Ács János káprázattal
 kácsőbbi beszégetésből világossá válik, hogy "Ézsa Jézus Krisztus bizonyáigtele"
 kifejezés prófétikus kinyilatkoztatást jelent.[8]

A káprázó felé az
 angyal felfedi káprázatot: "Ézsaiás szolgatársad vagyok náked Ács a te atyádfiainak,
 akiknél a Jézus bizonyáigtele van" (Jel 19:10), Ács "Ézsaiás szolgatársad vagyok
 náked, Ács a te atyádfiainak, a prófétáknak" (Jel 22:9). Ezek a párhuzamos
 kifejezések világossá teszik, hogy a próféták azok, akiknél "Ézsa Jézus
 bizonyáigtele" van.[9] Ez megmagyarázza az angyal
 kijelentését, hogy "Ézsa Jézus bizonyáigtele a próféták lelke" (Jel 19:10).

James Moffat Ágy
 magyarázta ezt a szöveget: "Ézsa Mert Jézus bizonyáigtele vagy tanúsága (azaz a
 Jézus által tett bizonyáig vagy tanúsága) a próféták lelke". Ez... káprázóknak
 azoknak a testvéreknek a káprázatot határozza meg, akik a prófétikus ihletés
 birtokosaikat Jézus bizonyáigtele hordozzák. Jézus bizonyáigtele
 voltaképpen megfelel a Jézus által tett tanúságnak (XXII. 20). Ez Jézus
 kinyilatkoztatása (Jel 1:1 szerint vágó soron Isten), ez ihleti a
 keresztény prófétákat is." [10]

Tehát a Próféták Lelke
 kifejezés vonatkozhat (1) a Szentlelkre, aki megihleti a prófétákat Isten
 kinyilatkoztatásával, (2) a Próféták ajándékának tevékenységére, Ács (3)
 magára a Próféták káprázó-tőjére.

A próféták ajándéka,
 Jézus bizonyáigtevése - "Ézsa egyháznak a Próféták káprázó-tőjével" [11] - a maradék egyházi egyik
 megkáláztatás
 jellemvonásait tartalmazza. Jeremiás ennek az ajándéknak a szövegét a
 tervénynélkéliséggel hozta összefüggésbe. "Ézsa Nincsen tervény, sőt próféták sem
 nyerne kijelentést az Árt." (Jer 2:9) A Jelenések káprázó e kettő
 birtoklásait a vágó egyháznak megkáláztatás jellemvonásaival azonosítja;
 ennek az egyháznak a tagjai megőrzik "Ézsa parancsolatait", Ács megvan náluk
 "Ézsa Jézus Krisztus bizonyáigtele", vagyis a Próféták ajándéka (Jel 12:17).

Isten az Egyiptomból
 kivonul "Ézsa vezesse nápát (ApCsel 7:38). "Ézsa Próféták által hozta fel az Árt
 Egyiptomból, Ács próféták által tartatott meg." (HÁs 12:13) Nem meglepő ezért, ha
 a Próféták ajándékait azok káprázó talájluk, akik a vágó kivonulás - a bűntől
 szennyezett Föld bolygóról a mennyi Kánaánba való menetel - résztvevői. Ez a
 kivonulás, amely a mássodik adventet káprázó, Ácsa 11:11 vágó Ács teljes megvalósulása:
 "Ézsa Lesz ama napon: az Árt mássodszor nyújtja ki kezét, hogy nápe maradéka
 megvegye..."

Á

Segítség a végző

végzőkben. A

Szent-írás kinyilatkoztatja, hogy a Föld történelmének utolsó napjaiban Isten népe az elpusztításra szólítja meg a sárkány minden haragját (Jel 12:17). Ez a nyomorúságos idő lesz, amilyen nem volt attól fogva, hogy népe kezdett lenni" (Dán 12:1). Hogy ítélet-tse népet az idők e leghevesebb káoszában, a szerető Isten arról biztosítja, nem lesz egyedül. Jézus bizonyítja, a Prófétaság Lelke elvezeti a maradékot közöttük a végzők között: találkoznak Megváltókkal a májodik adventkor.

A káoszvető népe magyarul

meg a profétaság ajándékának a bibliai és a bibliai idők utáni megnyilatkozásai közötti kapcsolatot: "Ég egy fél, haját elött állunk. A haját tulajdonosa tájékoztatást káoszvet ad nekünk. Azt mondja, ez a káoszvet elegendő eligazítás tartalmaz egész utunkra, és ha megfogadjuk az utasításokat, sörtesen cölba jutunk. Vitorlabontás után kinyitjuk a káoszvet, hogy megismerjük a tartalmát. Azt találjuk, hogy a szerző általános elveket fektet le benne utunk irányítására, és gyakorlati eligazításokat ad, az őt végzőig előfordulhat minden eshetőségre számra. De elmondja azt is, hogy utunk utolsó része káoszveten veszélyes lesz; hogy futóhomok miatt a part alakja állandóan változik, és de az őtnek e részében - mondja - részéről gondoskodtam, aki csatlakozik hozzátok, és azokban a káoszvetekben és veszélyekben széleskörű eligazításokat ad. Figyelnetek kell a részéről.' Ezzel az őtmutatással eljutunk a jelzett veszélyes őtszakaszhoz, és a részéről - az őgőrethez hán - megjelenik. De a legénység káoszvet egyesek fellázadnak ellene, amikor felajánlja szolgálatait. "Megvan az eredeti őtmutatásokat tartalmazó káoszvetünk - mondják -, és ez előnk nekünk. Ehhez ragaszkodunk, és csakis ehhez; nem örönk semmit tőled.' Kik ragaszkodnak most az eredeti őtmutatáshoz? Azok, akik elutasítják a részéről, vagy akik elfogadják, ahogy a káoszvet tanácsolja? "Álljáltek meg ti!" [12]

Á

A bibliai idők utáni próféták és a Biblia

A profétaság ajándéka

hozta létre a Szent-írást. A Biblia keletkezését követő időkben sem szabad mással helyettesíteni a Szent-írást, sem hozzátenni a Szent-írásához, mondván, hogy a szent-írás ki nem zárult.

A profétaság ajándéka a

végzőkben is ugyanúgy betölti szerepét, mint az apostolok korában. Feladata, hogy örökönyt szerezzen a Bibliának, mint a hit és gyakorlat alapjának, magyarul tanításait, és a mindennapi életre alkalmazza az elveit; szerepe van az egyházban és a világban is, hogy az betöltse Istentől rendelt káoszvetet. A profétaság ajándéka dorgolja, inti, vezeti és bitorja mind az egyéneket, mind az egyházat, vödi az eretnekségtől, és egységesíti a hávöket a bibliai igazságok alapján.

A bibliai idők utáni

próféták szerepe nagyon hasonlít az olyan prófétákhoz, mint Nájin, Gáid, Aszáif, Semaia, Azariás, Eliázer, Ahija és Obed, Miriam, Debora, Hulda, Simeon, Keresztelő János, Agabus, Silás, Anna, Filep nagy lánya (ők a bibliai időkben éltek, de bizonyígtévásuk nem került a Bibliába). Ugyanaz az Isten ihlette ezeket a prófétákat és prófétanőket is, aki a Bibliát és a prófétákon keresztülszólta. Ázzenetek nem mondtak ellent a korábban feljegyzett mennyei kinyilatkoztatásoknak.

A prófétaság

ajándékának próbája. Mivel a Biblia figyelmeztet arra, hogy Krisztus visszajöttete előtt hamis próféták ténnyek, gondosan meg kell vizsgálnunk azt, aki állítja, hogy a prófétaság ajándékát kapta. "Éa prófétáit meg ne vessétek - mondja Pál. - Mindent megpróbáljatok; ami jó, azt megtartsátok! Mindentől, ami rossznak látszik, őrizkedjétek!" (1Thessz 5:20-22; v. 1Jn 4:1).

A Biblia meghatározó hny

irányelvet, amely által a prófétaság valódi ajándékát meg tudjuk különböztetni a hamis-tványtól.

1. Megegyezik-e a

próféták azénete a Bibliával? "Éa tanára és bizonyígtételre hallgassatok! Ha nem ekként szólnak azok, akiknek nincs hajnaluk..." (Ása 8:20) Ez az ige azt jelenti, hogy a próféták tanára és az ísszhangban kell lennie Isten tervével és az egész Biblia bizonyígtelével. A későbbi próféták nem lehet ellentmondásban a korábbi prófétákkal. A Szentlélek soha nem mond ellent korábban adott bizonyígtételeinek, mert Istennél éznincs változás vagy változásnak árnyéka" (Jak 1:17).

2. Teljesednek-e a

javendölsei? "Miről

ismerjük meg, hogy nem az ÁR mondott egy igét? Ha egy próféták az ÁR nevében mond egy igét, de az nem ténny meg, nem teljesedik be, azt az igét nem az ÁR, hanem a próféták mondta elbizakodottságában; ne félj tőle!" (5Mz 18:21-22 - Áj prot. ford.; v. Jer 28:9). Ha a javendölsek a prófétái azéneteknek csak kis részét tartalmazják is, pontoságukat bizonyítani kell.

3. Elfogadja-e, hogy

Krisztus testét látta? "Erről ismerjétek meg az Isten Lelkét, [ha] valamely lélek Jézust testben megjelent Krisztusnak vallja, az Istentől van; és [ha] valamely lélek nem vallja Jézust testben megjelent Krisztusnak, nincsen Istentől." (1Jn 4:2-3) Ez a próba ténny jelenti, mint egyszerűen annak elismerését, hogy Krisztus a Földön él. Az igazi próféták vallania kell a Krisztus testét valószínűsítő szövege bibliai tanára és: hinnie kell Istenségét és földre szóletése előtti létét, szűztől való szóletését, igaz ember voltát, büntelen letétét, engesztelő áldozatát, feltámadását, mennybemenetelét, kőzbenjáró szolgálatait

Ács második adventjét.

4. Jás vagy rossz

„Égyházművelésüket” terem-e a próféták? A próféciák Ágy keletkeznek, hogy a Szentlélek ihleti Ézaz Istennek szent embereit” (2Pt 1:21). A hamis prófétákat felismerhetjük gyházműveikről. ÉNem teremhet jás fa rossz gyházművelésűt - mondta Jézus -; romlott fa sem teremhet jás gyházművelésűt. Minden fa, amely nem terem jás gyházművelésűt, kivágattatik, Ács tűzre vettetik. Azért az ő gyházműveikről ismeritek meg őket” (Mt 7:16, 18-20).

Ez a tanács dőntő

fontosságú a próféták illátásának Ártókelésénél. Ez elsősorban a próféták Áletére vonatkozik. Nem azt jelenti, hogy a prófétának tüköletesnek kell lennie. A Szentlélek azt mondja, hogy Éz III Ács ember volt, hozzánk hasonlós természetű” (Jak 5:17). De a próféták Áletét a Lélek gyházműveinek, nem pedig a test cselekedeteinek kell jellemeznie (lásd Gal 5:19-23).

Másodsorban ez az elv a

próféták másokra gyakorolt befolyásait is Árinti. Milyen eredmény tapasztalhatás azok Áletében, akik a próféták Ázenetét elfogadják? Alkalmassák teszik-e az Ázenetek Isten népét a missziás munkára, hitben egy Á forrasztják-e őket (Ef 4:12-16)?

Mindenkit, aki saját

Állátása szerint a próféták Áig Ájndákát kapta, alák kell vetni a bibliai vizsgáknak. Ha megfelel ennek a márcónak, bázhatunk abban, hogy valásban a Szentlélek adta a próféták Áig Ájndákát annak az embernek.

Á

A Próféták Áig Lelke egyházunkban

A próféták Áig Ájndákák

megnyitult Ellen G. White, a Hetednapos Adventista Egyház egyik alapátjájának szolgálatában. Ihletett eligazátásokat kapott Isten vágidőben Áló népe számára. A XIX. század első felének világa, amikor Ellen G. White hirdetni kezdte tanátásait, a fÁriak világa volt. Ellen G. White-ot prófétái elhátása kritikus vizsgálat Álpontjává tette. Kívülva a bibliai prófétákat, 70 Ávig vÁgezte szolgálatát lelki Ájndákák Ájtal. 1844-től, 17 Áves korától 1915-ig - haláláig ÁvÁig - tÁbb mint 2000 Ájtomása volt. Ez idő alatt Amerikában, Európában Ács Ausztráliában Ált Ács dolgozott. Tanácsolt, Áj munkákat szervezett, Ádikált Ács Árt.

Ellen G. White sohasem

használt a próféták Átanó megnevezést, de nem tiltakozott, ha mások Ágy nevezték.

Ezt a magyarázatot adta erre: "Kora ifjúságomban többször megkérdeztek tőlem: próféták vagyok-e. Mindig válaszoltam: "Nem az Ásról vagyok. Tudom, hogy sokan neveznek prófétának, de én nem tartok igazságot erre a címre... Miért nem állítottam azt, hogy próféták vagyok? Mert napjainkban sokan, akik vakmerően prófétának mondják magukat, szívesen hoznak Krisztus üdvözítőre; és mert az én munkám sokkal többet foglal magában, mint amit a 'próféták' szó kifejez... Soha nem állítottam, hogy próféták vagyok. Ha mások így neveznek, nem vitatkozom velük. De az én szolgálatomnak oly sok áiga van, hogy nem nevezhetem magamat másnak, mint követnek." [13]

A prófétaság
prófétiának alkalmasa. Ellen G. White szolgálata mennyiben felel meg a prófétaság bibliai feltevéseinek?

1. Egyezőség a Bibliával.

Bővebb

irodalmi terminusok bibliaszövegek témáit foglalja magában, amelyekhez gyakran részletes magyarázatokat fűz. A rászainak alapos tanulmányozása nyomán nyilvánvaló lett, hogy azok következések, igazságot tartalmaznak, és teljesen megegyeznek a Szent-írással.

2. A követelések pontosága. Ellen G. White írásai viszonylag kevés követelést tartalmaznak. Néhány követés most van beteljesedőben, mások még a beteljesedésre várnak. De azok, amelyek megvizsgálhatók, nagy pontossággal beteljesedtek. Az alábbi eset Ellen G. White prófétai írásait hitelesíti.

a) A modern

spiritizmus keletkezése. 1850-ben az óppen hogy feltűnt spiritizmust - a szellemvilággal és a halottakkal való érintkezést dicsőítő mozgalmat - Ellen G. White utolsó napi családjának nevezte, és megjelölte elterjedését. Bár ekkor a spiritizmus kifejezetten keresztényellenes volt, Ellen G. White előre látta, hogy mindez megváltozik, és a mozgalom tiszteletre tesz a keresztények között. Azóta a spiritizmus elterjedt az egész világon, és milliók válnak a követőivé. [14]

Keresztényellenes

beállították megváltozott. Sokan nevezik magukat keresztény spiritistának, állítva, hogy náluk van az igaz keresztényi vallás, és csak a spiritisták azok a hitbuzgók, akik Krisztus megáldott ajándékait használják, akik betegeket gyógyítanak, és jóvábonni tudatos és fejlődő életet mutatnak be". [15] Még az is állítják, hogy a spiritizmus megismertette a vallás és szesz nagy rendszerével, sőt a keresztény Bibliában több ismeretet nyújt, mint az és szesz értelmezés egyáltalán. A Biblia a spiritizmus követője. [16]

b) Szoros

együttműködés a protestánsok és a római katolikusok között. Ellen G. White életében olyan szakadók voltak a protestánsok és a római katolikusok között, amely eleve kizárt

mindennemű egyházműködését kettőjük között. Katolikusellenes beállítottság uralkodott a protestáns körökben. Ellen G. White megjövendölte, hogy a protestánsokat a közöttük bekövetkező nagyfokú változások elfogadják tőrténien a reformációt hitvallásait. Következősköppen csöppen a protestánsok és katolikusok közötti különbség, ami a kettőt elválasztó szakadék áthidalásához vezet.[17]

Az Ellen G. White halála

óta eltelt évek tanói voltak az antikumenikus mozgalom keletkezésének, az Egyházak Világtanácsa megalapításának és a Katolikus Egyház Mésodik Vatikáni Zsinatának, valamint a protestánsoknak a reformációt korabeli prófétiamagyarizációval szembeni tudatlanságának, sőt tagadásának.[18] E nagy változások válszafalakat romboltak le a protestánsok és a katolikusok között, ami egyre növekvő egyházműködéshez vezet.

3. Krisztus testje

válásának megvallása. Ellen G. White sokat írt Krisztus életéről. Krisztus szerepe, mint Ásról és Megváltás, engesztelőldozata a kereszten, és jelenlegi közbenjárás szolgálata alkotja jészt White irodalmi munkásságát. A Jézus élete című könyve elismerten az egyik legértékesebb lelki könyv, amelyet valaha Krisztus életéről írtak, még legelterjedtebb könyve, a Jézushoz vezető út, emberek millióit vonta szoros kapcsolatba Jézussal. Ellen G. White művei világosan ábrázolják Krisztus teljesen isteni és teljesen emberi természetét. Jézus magyarzatai teljesen megegyeznek a bibliai állásponttal; nem hangsúlyozzák egyik természetet sem a másikkal rovsáira - ami annyi vitát okozott a kereszténység történelme folyamán.

Gyakorlati szempontból

tárgyalja Krisztus szolgálatát: arra törekszik, hogy az olvasót bensőségebb kapcsolatba hozza a Megváltással.

4. Szolgálatának

befolyása. Több

mint egy évszázad telt el azóta, hogy Ellen G. White megkapta a prófétiaság ajándékát. Egyháza és azok élete, akik megfogadták tanácsait, tanósa-tjüket életének és tanításának befolyásait.

ézőbíró soha nem volt

semmilyen hivatalos tisztség, nem volt felszentelt lelkész, és főrje haláláig nem kapott az egyházat fizetést, befolyása jobban alakította a Hetednap Adventista Egyházat, mint a szent Biblián kívül bármely más tnyező."[19] Ő volt a mozgatóerő az egyház kiadás munkájának, iskolájának, orvosi, misszionáriusi munkájának és világszöles evangélikusának elindításában. Ágy lett a Hetednap Adventista Egyház az egyik legnagyobb és leggyorsabban fejlődő protestáns szervezet.

örös munkái több mint 80

könyvet, 200 traktátot és fázet, valamint 4600 folyóiratcikket tartalmaznak.

Ezen kívül a prófétia, naplói, különálló bizonyos írtak és levelei 60 000

köziratoldalt foglalnak magukban.

Meglepően sokrétű ez az

anyag. Ellen G. White szaktudása nem korlátozott szűk területre. Az Áسر egyszemélyi, nevelési, családi, műveltségügyi, evangélikai, kiadói, tájékoztatói, orvosi témákban is sok más területen tanácsolta őt. Talán egyszemélyi Á-részei a legmóltábbak a csodálatra, mivel meglátásait - amelyek kizárólag a hűbb mint egy Ávszárad előtt száletett - a modern tudomány igazolta.

Ársai, amelyek

kizáróppontjában Jézus Krisztus áll, megerősítik a zsidó-keresztény hagyomány nagy erkölcsi értékeit.

Bár Ársainak nagy része a

Hetednapos Adventista Egyháznak számára, számára Ársait az olvasók számára legközelebbi részei is értékelik. Népszerű könyvet, a Jézushoz vezető utat, több mint 100 nyelvre lefordították, és több mint 15 millió példányt adtak el belőle. Legnagyobb műve az Ártótetes Korok kézdelme sorozat, amely részletezi a Krisztus és Szentján kizárótti nagy kézdelmet a bűn eredetétől a világegyetemből való kiirtásáig.

Ársai nagy hatást

gyakoroltak sok ember életére. Nemrégiben az Andrews University gyülekezeti szolgálattal foglalkozó intézmény tanulmányt folytatott; összehasonlította az Ellen G. White könyveit rendszeresen olvasó és az ezt elhanyagoló adventisták állásfoglalását és viselkedését. Ez a kutatás erőteljesen hangsúlyozta azt a hatást, amit Ársai gyakorolnak az olvasókra. A tanulmány a következő megállapításokhoz vezetett. Az olvasók szorosabb kapcsolatban vannak Krisztussal, jobban látják Isten előtti helyzetüket, és jobban felismerik, milyen lelki ajándékokat kaptak. Szívesebben hallenek az evangélikaiakra, és többet adakoznak a helyi misszióra. Később tesznek bizonyosságot, és többször vesznek részt bizonyos evangélikai programokban. Valószínűbb, hogy naponta tanulmányozzák a Bibliát; név szerint imádkoznak emberekért; jelpolják a kizárólagi életet és naponta tartanak családi áhítatot. Jobban értékelik gyülekezetüket. Felelősséget éreznek a lelkek mentésért." [20]

Á

A prófétaság Lelke

és a Biblia. Ellen

G. White Ársai nem helyettesítik a SzentÁrtást. Nem helyezhetők ugyanarra a szintre. A SzentÁrs egyedül áll, és ez az egyetlen mőce, amely által Ellen G. White Ársait és minden egyéb Ártást meg kell vizsgálni, és amelynek alá kell rendelni.

amelyeket májkorában kinyilatkoztatott. Mindezt azért tette, hogy felbressze őket, és lelkükbe vesse azokat az igazságokat, hogy ne legyen semmi kétség." "Az írott Bizonyítékoknak nem az a céljuk, hogy világosságot adjanak, hanem az, hogy minden ember lelkébe vessék a máj kinyilatkoztatott, ihletett igazságokat." [28]

4. Átmutatás a Biblia

elveinek alkalmazásához. Számos ártás a bibliai tanácsokat a mindennapi életre alkalmazza. Ellen G. White kijelentette, utasításokat kapott azáltal, hogy elvek szövegében az ártásban való kinyilatkoztatásra, és ugyanakkor egyes szemlélyek tővedése, büntetési az őket fenyegető veszélyek megnevezésére, hogy mindenki intést, dorgálást, illetve tanácsot kapjon". [29] Krisztus ilyen prófétikus eligazítást árt egyháznak. Ahogy Ellen G. White megjegyezte: "Az a tény... hogy Isten az Ige által kinyilatkoztatta akaratát az embereknek, nem teszi szakságtelenné Szentlelkének állandó jelenlétét és eligazítását. Ellenkezőleg! Megvilágítást az őrt árt meg a Lélek segítségével, hogy szolgáljainak feltárja az írt, s a Lélek megvilágítsa, és gyakorlatív tegye az Ige tanításait." [30]

A hávőnek szája

kihívás. A

Jelenések könyvének az a próféciája, hogy "Jézus bizonyítéka" a Föld tőrtelmének utolsó napjaiban "az a próféta, a Lélek" által fog megnyilatkozni, mindenkit felszólít, hogy ne legyen kétségbeesés az ő hitetlen, hanem "mindent megpróbáljon", és "ami jött, azt megtartsa". Sokat nyerhetünk - vagy veszhetünk - attól, hogy végrehajtjuk-e ezt a Biblia által rendelt vizsgálatot. Jászfát kijelentette: "Bázzatok az Ártásban, a ti Istenetekben, és megerősítettek; bázzatok az ő próféciájában, és szerencsések lesztek!" (2Kor 20:20). Szavai ma is igazak.

Á

Lábjegyzet

1.

Á

A dőlt betűs kiemelések az eredeti szövegben nem szerepel.

2.

Â

Bibliai példákat a női próféciákra lásd 2Máz 15:20; Bír 4:4; 2Kir 22:14; Lk 2:36; ApCsel 21:9

3.

Â

Frank B. Holbrook, "The Biblical Basis for a Modern Prophet", 1. oldal (Tírt dokumentáció, Ellen G. White hagyatéka, H. N. A. Generálkonferencia, 6840 Eastern Ave, NW, Washington, D. C. 20012). V. Jemison, A Prophet Among You (Mountain View, CA; Pacific Press, 1955), 52-55. oldal

4.

Â

Lásd Holbrook, "Modern Prophet", 3-5. oldal

5.

Â

Sajnos, a keresztény kor krónikája nem teljes.

6.

Â

Gerhard Friedrich, "Prophets and Prophecies in the New Testament", Theological Dictionary of the New Testament, 6/859. oldal

7.

Â

VÃ¶. Friedrich, 860-861. oldal

8.

Â

â€žâ€žJÃ©zus bizonyÃ©tele" kifejezÃ©st kÃ©tfÃ©lekÃ©ppen fordÃ©thatjuk. 1. JÃ©zusÃ© szÃ©lÃ© bizonyÃ©tevekÃ©s. Ebben az esetben a keresztÃ©nyek tesznek bizonyÃ©got JÃ©zusÃ©. 2. JÃ©zusÃ© szÃ©lÃ© bizonyÃ©tevekÃ©s. Ebben az esetben JÃ©zus kÃ©lÃ© bizonyÃ©teveket, Ã©zeneteket egyhÃ©zÃ©nek. A szÃ©lÃ©sszÃ©lÃ©sszÃ©lÃ©sszÃ©lÃ© tanÃ©sÃ©ga szerint a JelenÃ©sek kÃ©nyvÃ©ben a 2. Ã©rtelmezÃ©s a helytÃ©llÃ©s." (Holbrook, â€žModern Prophet", 7. oldal)

Az egyik bizonyÃ©tÃ©kkÃ©nt Holbrook a Jel 1:1-2-t idÃ©zi: â€žâ€žJÃ©zus Krisztus kijelentÃ©se, amelyet adott nÃ©ki az Isten, hogy megmutassa az Ã© szolgÃ©jnak... Ã© pedig elkÃ©lÃ© azt az Ã© angyala Ã©ltal, megjelentÃ© az Ã© szolgÃ©jÃ©nak, JÃ©nosnak, aki bizonyÃ©got tett Isten beszÃ©dÃ©rÃ©l Ã©s JÃ©zus Krisztus bizonyÃ©telÃ©rÃ©l, mindenrÃ©l, amit lÃ©tott.' Ebben az Ã©sszÃ©lÃ©sszÃ©lÃ©sszÃ©lÃ©sszÃ©lÃ©ben nyilvánvalÃ©, hogy a â€žJÃ©zus Krisztus kijelentÃ©se' JÃ©zusÃ© vagy a JÃ©zus Ã©ltal JÃ©nosnak mondott kijelentÃ©sre utal. JÃ©nos feljegyezi ezt a JÃ©zusÃ© jÃ©vÃ© bizonyÃ©telÃ©t. MindkÃ©t birtokos kifejezÃ©s alanyi birtokosÃ©nt Ã©rthetÃ© a legjobban, Ã©s megegyezik Krisztusnak a kÃ©nyvben mondott zÃ©rszavaival: 'Ezt mondja, aki ezekrÃ©l bizonyÃ©got tesz: Bizony, hamar eljÃ©vÃ©k' (Jel 22:20)." (l. m., 7-8. oldal).

9.

Â

Lásd SDA Bible Commentary, jav. kiad., 7/812. oldal; T. H. Blincoe, "The Prophets Were Until John", Ministry, melléklet, 1977. július, 24. oldal; Holbrook, "Modern Prophet", 8. oldal

10.

Â

James Moffat, Expositor's Greek Testament, szerkesztő W. Robertson Nicoll, 5/465. oldal

11.

Â

"Spirit of Prophecy", SDA Encyclopedia, jav. kiad., 1412. oldal. Azokban, akik várják a második adventet - mondta Pál -, annyira megsilárdult a Krisztusnál való tanítása, hogy nem szűkültek az ajkuk

nőlkő (v. 1Kor 1:6-7).

12.

Â

Uriah Smith, "Do We Discard the Bible by Endorsing the Visions?" Review and Herald, 1863. január 13., 52. oldal, a Review and Herald 1977. december 1-i számának 13. oldalán idézve

13.

Â

White, "A Messenger", Review and Herald, 1906. július 26., 8. oldal. "Az Őr kőveté" című ihletésre adta (i. m.)

14.

Â

White: Tapasztalatok és Ijedségek, 26.
oldal (jugoszláv kiadás)

15.

Â

J. M. Peebles, "The Word Spiritualism Misunderstood", Centennial
Book of Modern Spiritualism in America című műben (Chicago IL; National
Spiritualist Association of the United States of America, 1948), 34. oldal

16.

Â

B) F. Austin, "A Few Helpful Thoughts", Centennial
Book of Modern Spiritualism, 44. oldal

17.

Â

White: A nagy k zdelem (Advent Kiad s, Budapest, 1991), 507., 523-524. oldal

18.

Â

A D jniek  s a Jelen sek k nyv nek t rt nelmi szeml let r l, amely a protestantizmust uralta a reform ci t  a XIX. sz zadig, l sd From, Prophetic Faith of Our Fathers, 2-4. k tet. L sd a 12. fejezetet is.

19.

Â

Richard Hammill, "Spiritual Gifts in the Church Today", Ministry, 1982. július, 17. oldal

20.

Â

Roger L. Dudley and Des Cummings, Jr., "A Comparison of the Christian Attitudes and Behaviors Between Those Adventist Church Members Who Regularly Read Ellen G. White Books and Those Who Do Not", 1982, 41-42. oldal. A Church Ministry Institute, Andrews University - Bernien Springs, Michigan - kutatási irásai szériájának jelentése. A felmérés során az Egyesült Államok 193 gyülekezetéből 8200 tagot kérdeztek meg.

21.

Â

Jemison, A Prophet Among You, 208-210. oldal;
Froom, Movement of Destiny (Washington, D. C., Review and Herald, 1971), 91-132. oldal; Damsteegt, Foundation of the Seventh-day Adventist Message and Mission, 103-293. oldal

22.

Â

White: Tapasztalatok Ás IÁjtomÁjsok, 39. oldal
(jugoszlÁjv kiadÁjs)

23.

Â

White:A nagy kÁ¼zdelem, 10. oldal

24.

Â

William A. Spicer, The Spirit or Prophecy in the Advent
Movement (Washington, D. C.; Review and Herald, 1937. 30. oldal

25.

Â

White, Testimonies, 5/664-665. oldal

26.

Â

White, An Open Letter, Review and Herald,
1903. január 20., 15. oldal, megjelent White, Colporteur Ministry című
könyvében (Mountain View, CA, Pacific Press, 1953), 125. oldal

27.

Â

White, Testimonies, 5/663. oldal 28., i. m. 665. oldal

28.

Â

I. m.

29.

Â

I. m. 660. oldal

30.

Â

White: A nagy kÃ¼zdelem, 11. oldal